

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пош.
Конт. почт. шани. 504-060.
143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, фран-
ції, Голландії, Бельгії 20 фр.
фр., Чехословаччині 30 ч. к.
— в усіх прочих краях по
7-50 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-36.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИПІРНИКА
20 сот.

Українські жінки!

Перед нами вибори до сойму й сенату. У важ-
кій хвилині приходиться нам виконувати наше
виборче право. Однак ніщо не сміє спинити нас
перед тим, щоб піти до виборів і віддати наш
голос. Вибори — це боротьба за права Україн-
ського Народу і перемога при виборах залежить
у такій самій мірі від жінок, як і від чоловіків.
На нашу думку бойкот виборів у нинішньому
моменті — це засіб боротьби слабодухів, це вте-
ча з фронту політичної боротьби. Всі мали змо-
гу в 1922 р. переконатися про шкідливість під по-
літичним оглядом наслідки виборчого бойкоту.
Ми маємо непохитну віру, що українські жін-
ки підуть завою до виборів і сотнями тисяч го-

лосів виберуть незалежне українське політичне
представництво.

УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ!

Виконайте Ваш національний обов'язок! Ма-
совою участю у виборчому акті в дні 8. вересня
засвідчіть Вашу політичну зрілість та не до-
звольте, щоб через Вашу відсутність Україн-
ський Нарід не вибрав свого політичного про-
воду!

Грушкевич Ольга, Гига Олена, Колтунюк
Марія, Лотоцька Катря, Макарушкова Ен-
генія, Паарова Іванна, Ракова Софія, Тер-
лецька Євгенія, Тишинська Евстахія,
Фільцова Ярослава.

Мін. Понятовський в Маслосоюзі.

У вівторок 3. п. м. в год. 7. веч. відвідав цен-
тральн. Маслосоюзу у Львові міністер рільництва
і земельних реформ п. Понятовський, що прибув
туди в товаристві директора департаменту п.
Явуша Рудницького, начальника рільничого ви-
ділу при вовідстві п. Гватковського, львівського
юрисдикційного старости й ін. Міністер інформував

ся докладно про матеріальний стан і розвиток
Маслосоюзу й підняв питання про молочарських ко-
оперативів, про стан їх дотеперішнього задовження
та про висоту необхідних кредитів для якнайдо-
цільнішої дальшої розбудови молочарських ко-
оперативів.

Конгрес національних меншин у Женеві.

ВИСТУП Д-РА Л. МАКАРУШКИ.

Польська півофіціальна агенція „Іскра“ при-
носить звістки з Женевського конгресу націо-
нальних меншин. Участь бере яких 30 осіб. Го-
ловує італійський словінець д-р Вільфан та д-р
Аманде. Інституція конгресу національних мен-
шин, що колись викликувала велике зацікав-
лення, тепер, на думку „Іскри“, нахилилася в
упадку. Деякі групи національних меншин не
беруть цього року участі в нарадах. Велика
сала конгресу, що давніше з бідою поміщувала
асіх делегатів, тепер опустіла.

Між ін. (читаємо в комунікаті) кидається
в очі відсутність колишньої посолки Мізени
Рудницької, що була відомою учасницею мен-
шиневих конгресів. З Польщі є тепер колишній
посол Макарушка, що репрезентує українців,
пос. Гребє від німецької меншини та представ-
ник видельських литовців Станіс. Конгрес о-
значив дещо два виступи: д-ра Л. Макарушки
та представника німецької національної менши-
ни в Чехословаччині інж. Рута.

Д-р Макарушка говорив про ситуацію у-
країнців у Польщі, підкреслив те, що українці
беруть участь у виборах до польського парла-
менту та волючас вказав на заходи у справі
нормалізації польсько-українських відносин.

Представник чехословачьких німців інж. Ру-
та склав звіт про львівське судетських німців
до чехословачької держави та потім предста-

вив відношення державної чехословачької вла-
ди до народів, що живуть у тій державі. Жалу-
вався на чехословачький шовінізм та на проти-
ліберальне і протидемократичне відношення до
чужинських груп, що стає поважною загро-
зою для вдержання в одних державних рамках
такі кількі національностей, що творять Чехо-
словаччину.

Підчас другої промови українського репре-
зентанта д-ра Л. Макарушки дійшло до інци-
денту і суперечки з президентом д-ром Віль-
фаном. Д-р Л. Макарушка заторкнув у своїй
промові трагічну долю національних меншин,
зокрема українців у Світах. Заявив, що дав-
но вже минули часи, коли весь світ був під
гніткою більшовицьких гасел рівноуправління
народів. Більшовикам вірили, й вірили у спів-
працю націй на терені Світів. Тепер світ знає,
що совітська держава веде найбільше завзяту
екстермінаційну політику супроти всіх народів,
як виїмком московського, які живуть на терені
Світів. Вістки про чечувані теропиння україн-
ців у Світах щораз більше зачинають пролі-
ставатися до відома світу.

У тому місці президент конгресу д-р Віль-
фан перебив промови, вказуючи, що обгово-
рені ним справи не є на черзі. Конгрес націо-
нальних меншин, що має тривати три дні, по-
кінчився по дводенних нарадах.

Канадійські українці в'їтають Всеукраїнський Національний Конгрес.

В місяці липні ц. р. в Саскатуні у Канаді від-
бувся імпозантний всеканадський український
з'їзд, в якому взяло участь понад півтора тисячі
людей. У рамках з'їзду радили окремо також по-
одинові українські організації Канади, а саме:
Союз Українських Самостійників, Союз Україн-
ської Молоді, Союз Українок і Союз Народних
Домів у Канаді. З'їзд прийняв низку важливих по-
станов, а в справі Всеукраїнського Національно-
го Конгресу прийняв одностайно таку резолюцію:

„19-тий Всеканадський Український З'їзд з
задоволенням приймає вістку про те, що в Женеві,
у Швейцарії, має відбутися в кінці цього року
Всеукраїнський Національний Конгрес, ріше-
вляти в тім Конгресі участь, виплачуючи на нього
свого представника та закладає українське гро-
мадянство в Канаді до піддержання цієї думки
через збірку на покриття коштів, що будуть з
цим злучені“.

Димісія генерала Гаяші.

ТОКІО, 4. 9. ПАТ. Міністер війни ген. Гаяші
подав до димісії. Згідно з урядовими донесе-
нями його наступником буде ген. Номіюмі Кава-
шіма, член японської воєнної ради. Димісія полен-
ника ледки нині праці, що Гаяші стримується
з димісією а огляду на трумощі, що повстануть

з того приводу, бо крайню настроєна група де
схоче погодитися на поміркованого кандидата.

ТОКІО, 4. 9. ПАТ. Димісію ген. Гаяші зі сфа-
повниця міністра війни прийняли. Його заступ-
ник ген. Кавашіма завтра перейме свої функції.

Всі розумні мами і господині порадять своїм
дітям і своїй домашній прислугі складати свої
ощадності на ПРЕМІЙНІ КНИЖЕЧКИ
В КООПЕРАТИВНОМУ БАНКУ

„ДНІСТЕР“

Львів, вул. РУСЬКА ч. 20, на які по році мо-
жуть припасти нагороди від 25—100 зод.

ВСІ
ШКІЛЬНІ КНИЖКИ
в Книгарні
ГУБРИНОВИЧ І СИН

Львів, — пл. Катедральна.
Замовлення з провінції полегдуємо відво-
отною поштою. ч. 289 1—8

ВИБОРИ

до польських законо- датних установ.

Ця стаття внарукowana на передовому мі-
сці в останньому, 5-му числі „Шляху Нації“.
Предлаємо її в цілості й без змін з уваги на
авторитетне висноження у ній засадничих справ,
зв'язаних з теперішніми виборами. — Прим.
Ред.

Перебудова польського державного устрою
на основах етатизму і далекосяглі зміни в укла-
ді міжнародних відносин від хвилни вступу
Совітів до Союзу Народів вплинули різко на
нашу політику в Польщі. Впливові та відпові-
дальні українські національні чинники уважали
за доцільне пригадуватися поважно над тим,
якими шляхами вести при таких нових обста-
винах нашу політику, щоб вона була корисна
для українського народу.

Найпильніше занялося цією справою Укра-
їнське Національно-Демократичне Об'єднання,
що двигало на собі найбільше відповідально-
сти за долю українського національного жит-
тя. Воно зрозуміло, що в обличчі великих і да-
лекосяглих світових подій, які бистро назріва-
ють, і в обличчі теперішньої української дійсно-
сти, треба найти ключ до якнайдоцільнішого
виставлення української національної політики.
Перш за все воно ствердило, що розшматован-
ня українській нації не під силу вести бороть-
бу на чотири фронти. Пануюча на Світах і в
Україні комуністична московська диктатура
веде безоглядно політику нищення українства.
Його треба рятувати. Хтож це може зробити?
Ясно, що тільки те українство, яке найштов-
ся з історичних подій і фактів поза кордона-
ми СССР, яке мало і має безпосередні зв'язки з
європейським і взагалі міжнародним політич-
ним світом, словом те українство, яке живе на
Захід від більшовицької границі. Найбільше
сил, найбільше вироблення і з уваги на те, най-
більше обов'язків супроти всього українства
має без сумніву та частина великого україн-
ського народу, що найшлася в Польщі. Обек-
тивна потреба ствердити, що вона мала найбіль-
ше свободи рухів, найбільше зв'язків зі світом
і найбільше спроможности виконувати почес-
ну, але при тому важку й відповідальну роль
не тільки оборони всього українства, але й
підготовки його до великої історичної місії
на європейському Сході. Вона це й по змозі
сил і засобів виконувала, але не вповні, бо була
заабсорбована важним відтинком польсько-у-
країнської політичної боротьби. З ментом за-
початкування відомої основної перебудови
польської держави об'єктивні умовини для ви-
конування описаної ролі захітне українство
моглоб затратити при дальшому веденні висна-
жучої боротьби на польсько-українському

відтинку. З уваги на те провідні чинники УНДО рішили, що на тому відтинку необхідно довести до польсько-українського замирення за ціну створення на західно-українських землях у мовні Північ для потреб усього українства.

Тому то на чолі політичних завдань суцільного моменту Українське Національно-Демократичне Об'єднання поставило гасло: створити в Польщі на українських землях такі умовини, які забезпечувалиб українському народові змогу всебічного розвитку, консолідації сил та всестороннього нагромадження якнайбільше національних цінностей. В тій цілі представники У. Н. Д. Об'єднання ввійшли в переговори з польськими державними чинниками. Сталося це 29. травня 1935 р. Українське Національно-Демократичне Об'єднання започаткувало тоді реальну практичну політику для нормалізації польсько-українських відносин у Польщі з уваги на великі історичні завдання українства в боротьбі за реставрацію укр. державності.

Висуваючи в Польщі гасла політичної, легальної боротьби за максимальні права українського народу, себто за територіальну автономію, УНДО спрещувало цілу низку постулатів, що вимагають скорого і негайного полегшення. Ясно, що воно буде робити все можливе, щоб ці постулати були реалізовані поступово, одна по другому.

На таку широко й на дальшу мету закроєну базу політичної праці й боротьби впала як перша поажа й важна не тільки для українців у Польщі, але для всього українства взагалі, справа виборів до польських законодавчих установ. Колиб у Польщі обов'язувала стара виборча ординація, тоді виборча участь для всіх українців булаб безспірна. Тимчасом у висліді перебудови "польського державного устрою, прийшла й нова виборча ординація, яка поставила особливо перед українцями в усю широчину засадниче питання: чи з уваги на постанови виборчої ординації брати участь у виборах, чи ні? Логіка подій, фактів і нашого політичного положення наказувала нам категорично взяти участь у виборах до польських законодавчих установ, не зважаючи на нову ординацію. Бо коли ми вийшли із заложення нормалізації польсько-українських взаємин, то ясно, що саме в законодавчих установах ми обов'язані найбільше над цією нормалізацією гідно та чесно працювати. Колиб нас там не було, то вся обговорена наша політика з її завданнями сталаб теорією, повислаб у повітрі, бо не маюб ніяких реальних підстав для її реалізації. Таку політику на фронті польсько-українських відносин може реалізувати тільки повноправне Укр. Національне Представництво в Польщі.

Крім того були численні інші причини, які промовляли за участю у виборах. Їх дуже точно обговорювала й обговорює щодення українська національна преса. І тому їх тут повторювати не буду. Зазначу тільки, що поза УНДО-чням і поза Українською Народною Обнотою, що є за виборами, проти них заявили радикали і націоналістичні групи. Тактика радикалів, що свого часу стрималися разом із УНДО-м від голосування над поправками до нової польської конституції, для нас досі в цій справі незрозуміла. Шкода до націоналістів і тих, що під них підштовхуються, то ми їх розуміємо. Вони по своїй природі наставлені проти всякого реалізму в політиці. Їх не навчило нічого життя, ні трагічні досвіди Імхії, на нашу думку викривленої і шкідливої, діяльності. Для них елемент відповідальності за добутки і надбання національних цінностей не існує. Це елемент молодий, недосвідчений та політично невироблений. Це елемент, що вище стаєть кризату фразу від реальної органічної праці над розбудовою українського національного життя. Але справа теперішнього т. зв. націоналізму в нашому житті — це зовсім окрема справа, це окрема трагічна сторінка нашої безталанної дійсності і тому над нею ближче спляти не будемо. Ми не сумніваємося, що розумні й розважливі та політично досвідчені чинники навіть із нашого націоналістичного світа об'єктивно не можуть заперечити потреби польсько-українського замирення, а через те і необхідності Українського Парламентарного Представництва.

II.

Якже було можна дійти до того, щоб при теперішніх парламентарних виборах у Польщі дійти до Українського Парламентарного Представництва? Виборча ординація така, що без відповідного порозуміння з польськими відповідальними чинниками українці навіть при найбільшій напрузі в теперішніх обставинах не були у силі провести своїх представників не тільки до законодавчих установ, але навіть у каміювати на послів і сенаторів. Отже із уваги

на те виборче порозуміння було необхідне. До нього й дійшло. Виследи того порозуміння в усіх на очах. Ми маємо спроможність вибрати до союму 15 українських послів. Перед двома місяцями ніхто споміж українців на Галицькій Землі, адається, не вірив у те. А воно всеж таки стало цілком реальною перспективою виборчих вислідів.

В основу виборчого порозуміння лягло те, щоб в кожній окрузі провести на послів одного українця й одного поляка. Ясно, що нікого споміж українців таке поставлення справи вповні не може задовольнити. Але коли зважити духа закону про виборчу ординацію та все дотеперішнє наставлення польських чинників до українства, то треба об'єктивно ствердити — що це для української практичної політики є поважним успіхом. Сам склад передвиборчих окружних зібрань був такий, що ніде не давав нам змоги провести без такого порозуміння самостійно наших кандидатів. Таким чином їх проведення в усіх округах свідчить про те, що монолітне досі протиукраїнське наставлення польських чинників змінюється, а це теж важна обставина, коли мати на увазі дальшу працю над нормалізацією польсько-українських відносин і працю над розбудовою українського національного життя.

При нашій дотепершній політиці галицьке москвофільство втішалося незаперечною підтримкою і фаворизуванням усіх польських чинників, очевидно, проти українського руху. Виборче порозуміння, побудоване на широкій базі нормалізації польсько-українських відносин у Польщі, спричинило те, що галицьке москвофільство втратило дотеперішню політичну підтримку й фаворизування з польського боку. Цієї обставини до мінусів виборчого порозуміння зарахувати хіба теж не можна.

Але найважливішим моментом у цілому акті виборчого порозуміння є не те, а щось зовсім інше. Маємо на увазі факт, що на підставі сумного історичного досвіду, по обох сторонах не було стовідсоткового довіря до того, чи виборче порозуміння буде вповні дотримане. По обох сторонах не було певності в те, чи ціла та акція впливає з доброї волі, чи може оба контрагенти грають на те, щоб себе взаємно перехитрити. Тут треба об'єктивно ствердити, що вислід передвиборчих окружних зібрань доказав, що польські чинники на 100 відсотків дотримали умови порозуміння та переборили всі свої внутрішні труднощі, що стояли цьому на перешкоді. Тим вони доказали добру волю та шире трактування справи. Тепер черга за нами! В часі виборів ми маємо доказати, що по нашій стороні теж добра воля і ширий підхід до цілої справи. В усіх округах наші й польські кандидати, які мають бути послами, поставлені на двох перших місцях. При голосуванні маєть згідно з виборчим компромісом поступати так, щоб віддавати картки без крисок і креслень, а тоді згідно із законом будуть вибрані два перші кандидати. Ясно, що коли ми дещобудь від цього відступимо, то тим самим нарушимо одну з основних точок виборчого компромісу і не винямо на 100 відсотків доброї волі для великої справи нормалізації відносин на наших землях. Бо не треба забувати, що вибори на шляху до налаштування польсько-українських взаємин є тільки епізодом. Вони не є та не можуть бути самоціллю. Здобуття одного, чи двох мандатів більше тут не має і не може мати вже тепер ніякого засадного значіння. Ціла суть справи в тому, що стовідсоткове дотримання виборчого компро-

місу спричинено по обох сторонах відповідні психологічне наставлення для дальшої праці над творенням пригожих і корисних умовин для цього нашого національного життя. Отже з уваги на велику цілість треба солідарно, гармонійно і лояльно трактувати й дрібніші, епізодичні справи. Це наказ не тільки доцільний, але й чесний, гідний політичної гри.

III.

Наша участь у виборах впливає для нашої політики, як це вже згадано на початку, із самої її теперішньої суті, наставлення та логіки подій. Ми, очевидно, не знаємо до яких реальних, конкретних успіхів доведе нас ця політика. Не можемо закривати очей і на таку перспективу, що вона може й нас самих розчарувати, але така можливість не може для політиків бути аргументом на те, щоб її не вести. В політиці так само як і в війні ніхто не може бути певний кінцевого вислду. Як у війні німає локальних та хвилевих успіхів не передбачують кінцевого результату, так і в політиці перехоловий успіх, чи осяг не дає ніякої запоруки, що все буде успішне й осяжне в підсумках. Але так, як у війні часто від одного локального доброго потягнення приходить поправа на цілому фронті, так і в політиці нероз одне розумне та доцільне потягнення на політичній шахівниці може лягти в основу виграної для національного добра. При цьому не треба забувати, що на війні події йдуть бистро і тому скоро унагляднюються її результати. Зате в політиці темпо подій зовсім інше. Вони назрівають поволі, часом роками, часом десятиліттями і ще повільніше нероз здійснюються. Так само як війні, як і в політиці бажання достосовується не до великих намірів, але до реальних сил і спроможностей.

У політиці ніколи не рішає само „хочу“, бо далеко більше значіння має там те, що „можу“. Ми хочемо всього, а можемо здобути тепер тільки дещо. Чи з уваги на те, що не можемо здобути всього, маємо резигнувати також й частини того, що нам потрібне в даний момент, а без чого у майбутньому взагалі не можемо бути мови про все? Політика тяжка й відпої дальна річ, але саме тому вона ніколи не повинна плавати по змінливих хвилях настроїв і демагогії; вона мусить кермуватись у своїх чинках і поступках кожнокчасною твердою дійсністю, обставинами, спроможністю і вимогами національної раші. А національна українська раша наказує нам саме тепер творити якнайбільше сприятливі політичні умовини, на те, щоб ми могли свободію дихати, свободію творити і без труднощів та перешкод стояти на сторожі всього українства і його найвищих національних ідеалів.

Василь Мудрий.

Італійсько-абісинська примирна комісія закінчила свої праці.

НІ ІТАЛІЯ НІ АБІСІНІЯ НЕ НЕСУТЬ ВІДПО ВІДАЛЬНОСТІ.

ПАРИЖ, 4. 9. ПАТ. Суперарбітер Італійсько-абісинської примирної комісії мін. Політіс оголосив учора рано своє оречення на тему відповідальності за події в Уаль-Уаль. Це оречення згідно підписали італійські й абісинські арбітри. В такий спосіб комісія закінчила свої праці. Оречення стверджує, що ніяка сторона ані Італія ані Абісінія не поносить вини за події в Уаль-

Уаль, та за події, що по них заїстиували. В той спосіб арбітраж мін. Політіс дає повну сатисфакцію Абісінії, яка досі твердила, що не несе відповідальності за інцидент, який зіграв таку важливу роллю в розв'язу Італійсько-абісинського конфлікту. Суперарбітер і арбітри рішили повідомити про вислди своїх праць секретаріат Ліги Націй, який оголосить це оречення.

Мир або санкції проти Італії.

ЖЕНЕВА, 4. 9. ПАТ. Члени Ради Ліги Націй зіхались майже всі у Женеві. Прем. Ліваль, мін. Іаен і бар. Альоай конферували вчора цілий день і нині ведуть далі наради. Засідання Ради Ліги починається у середу в 4-й годині пополуночі. На черзі нарад є 25 справ. Прото на перше місце висувається Італійсько-абісинський конфлікт. У кулуарах кружляють поголоски, що Франція підлежить становище В. Британії.

Передбачують, що британська делегація буде комататись від Ліги вирішення Італійсько-абісинського конфлікту, себто збереження миру в східній Африці, або санкцій проти Італії, якщо Італія не хотіла придержуватись постанов Ради Ліги Націй.

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати поштовою маркою.

3 життя українців на Далекому Сході.

З „Манджурського Вістника“, якого дні серпня чітко відбилися до наших рук, довідуємося, що цікавого про життя-буття наших земляків на сході Азії, в часі коли події в Абіссинії відвернули увагу світу, а втім і нашу, від далекосхідних можливостей. Це життя наших земляків не лише, що пробивається «в тій-то сторінці газети. Ситуація наша тут складна і тяжка» — пише в окремій записці до міс. редактор І. Світ, обіцяючи описувати це незабаром у „Ділі“ в довгій кореспонденції.

Найважливіше, що нема згоди серед харбінських українців, що ми вже декілька разів з жорем зазначували. Неогола тривога даліше. Союз Українських Емігрантів і Ради Української Нап. Колонії — це два ворожі табори. Третій табір — т. зв. „нейтральні“ — це збільшене розбиття. „Сучасний стан поганий і треба рішуче піти на повне порозуміння, залишаючи бажання підчинити роздавити протилежні групи“. Ось слова п. О. Ван-Сонича, старого українського діяча на Д. Сході, тепер члена Шангайської Громади. Він у літі ц. р. заїхав до Харбіна і прилянувшись страшному роздору внаслідок нашої місцевої колекції, повернувся до Шангаю з гістичними — як заявляє — прикінцями.

„Манджурський Вістник“ не тільки ресструє сумні факти роздору, але теж вказує на історичну коветність порозуміння в обличчі поважних завдань, що їх мають українці на Д. Сході. В передовиці з 5. серпня пише газета між іншим ось-що:

„Ліквідація комуністичних форпостів, що стують на берегах Тихого Океану, є сьогодні завданням ряду азійських держав, бо дати їм можливість провадити розкладову акцію — це означає далі поширювати комуністичні впливи й руйнувати національне життя.

Приклади комуністичних бунтів та повстань у Китаю дають докази того, що комуністи не припиняють своєї розкладової акції, навпаки, бажаною зовнішній торець своїх впливів, і зорові азійської нації мусять погостити кріпку стіну проти цього наступу Ітернаціоналу.

Землемалі на Далекому Сході українці, як зорова та відпорна в комуністичному відношенні нація, мусять бути першими в цьому змаганні та мусять допомогти азійським народам у їх боротьбі. Ми маємо вже досить практик та відчува-

ємо у своєму власному житті всю отруйну роботу комуністичного ладу, у себе на Великій Україні, до роками вищитися все надісально свідоме.

Але наша праця тут може зустрітись тільки тоді підтримку азійських народів, коли вони зрозуміють наші завдання та коли наші прямувати будуть відомі не тільки окремим особам, але й широким народним масам, коли українські ідеї антикомуністичного наставлення будуть так яскраво відомі тут, як вони відомі в Європі та Америці“.

Для цього — пише даліше газета — треба вести велику активну пропаганду, треба об'єднати наші сили й достроювати свою працю до народних рухів на берегах Тихого Океану та до визвольних змагань української нації в Європі.

Але — як вказують вістки, поміщені в тих самих числах „М. В.“ — місцева колекція не тільки що не дозріла для історичної праці, але не в силі володіти навіть найважливішими місцевими справами. І так: відчинення української початкової школи в Харбіні знову під знаком запиту, справа бібліотеки в ненормальному положенні, читальня не має приміщення, а бібліотека бувшого Українського Клубу все ще запечатана і нескатальогована. 6, що правда, і краді вістки. Наприклад харбінська „Просвіта“ працює безупинно. І заходом відбуваються часті реферати та дискусії. „Сходина вже стали постійними в житті товариства і причинаються до більшої консолідації членів“. З останніх рефератів згадаємо: Мільва про політичне положення, Паславського про „українізацію“ на Україні і другий про Хвалювого та інших „уклоністів“, Шлендіна про Чикаленю як суспільного діяча та медената,

Передсезонна дешева пролажа
МАГАЗИНУ
ФУТЕР — АПІСДОРФА
Синістуська 3. 2-10

Вансовича про Українську Національну Громаду в Шангаю.

З короткого реферату „М. В.“ про організаційне життя наших земляків у Шангаю довідуємося ось-так:

Місцеве У. Громада має сьогодні дієвих членів около сто, зареєстрованих поперх 400 членів. Має вона власну домілку на терені міжнародної кондеції, де найширше приміщення: канцелярія, бібліотека та читальня. Відбуваються часті сходина членів, на яких читають різні реферати та провозять дискусії. В місцевій пресі друкуються різного характеру інформаційні замітки й таким чином українська справа популяризується серед своїх та чужинців. Особливо прихильно до українців ставляться англіїці. Що торкається загального економічного положення шангайських українців, то в зв'язку із загальною кризою воно стало значно гірше, як було раніше.

Недавно повернувся з Юнаїди був. голова Громади п. Бутенко, котрий за рік свого перебування в Америці відвідав чимало українських організацій та громад де змаюмився з їх життям та освітлював життя українців в Азії.

Наприкінці згадаємо, що „М. В.“ празвачує чимало уваги справі Всеукраїнського Національного Конгресу, потуючи пильно всі вістки, що приходять у цій справі з Європи.

Север.

УКРАЇНЦІ!

КУПУЙТЕ ТОВАР ТІЛЬКИ У ФІРМАХ,
ЩО ОГолошуються в УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ.

Збройний конфлікт в Африці і в Європі?

ВОЄННІ ПРИГОТУВАННЯ ІТАЛІ І В. БРИ ТАНІ.

ПАРИЖ, 4. 9. ПАТ. Амас повідомляє з Неаполі: Кораблі „Авентіно“ і „Коліо“, які мали відіхати з Неаполі 6. вересня до східної Африки, дістали приказ змінити напрям їзди. Кружляють поголоски, що оба кораблі поїдуть на Егейське море. Також усі воєнні кораблі з Неаполі переїдуть до іншого порту.

ЛОНДОН, 4. 9. ПАТ. Райтер повідомляє з Найробі, що туди приїхали чотири бомбовози

і 20 воїків. Шеф летунської ескадри прилетів з Хартуму і жде на губернатора Кенті, щоб обговорити з ним поліційні розпорядки у зв'язку з італійсько-абіссинським конфліктом.

Амас повідомляє з Каїро: Надійшли вістки, що дві італійські дивізії сконцентровані на кордонах Киренаїки та Єгипту. Єгипетський уряд почав земні роботи на кордоні Лівії, які мають стратегічний характер.

Д-Р ВОЛОДИМИР ЗАЛОЗЕНЬКИЙ.

Олекса Новаківський.

Великі страхи відчуваємо щойно тоді, коли несвідомо собі значіння тих, що ми їх стратили. Остання страза зустріла українське громадянство і всіх тих, які стояли близько до мистця так нашо, що ще не хотілось вірити, що його між нами не стало. Ще пару неділь тому автор цих рядків дискутував з мистцем над проектами святоюрської Мадонни і ніхто не міг припускати, що подвійну життєвість і темперамент мистця може припинити маєстат смерті... І не могла навіть змислитися думка, що ця людина, яка палає всьм святим огнем творчого захоплення, що снує вогняно-жовтою безліч мистецьких проектів — може від нас так нагло і так трагічно відійти...

Бо захопив великого мистця смерть нагло посеред його творчості. Перебила кинуто мистецьке життя і не дала завершити і так величавий мистецький набуток. І саме тому наше громадянство понесло подвійну втрату: втратило мистця, який переріс своїм талантом все теперішнє українське мalarство і те все, проєктоване ним і незавершене, що ще далі збагатило би духову скарбницю українського громадянства.

Не час ще нині встановити останні критерії творчості мистця і накреслити ясно його місце в історії українського мalarства і мистецтва взагалі. Але певне є нині уже одне: Новаківський стоїть першим на порозі обновленого українського мalarства і як такому належить йому вже нині пальма першості заслуженої безсмертності. Його ім'я вже нині належить до історії українського мистецтва, але майбутній розвиток українського мистецтва свідомо чи несвідомо в потакуванні, чи в негачії, у сириманні чи в відкиданні його творчості все ще стоїть і довгий час буде стояти під його знаменем. Бо Новаківський це частина стихійної сили, яка буджує, викликає подвійний загал, захоплення або сироту, осясання, негачію, але в цілому так чи інакше ділає, заповнює як творча і динамічна

сила. В тім останнім лежить його власне значіння. Як мистець великого формату, наділений незвичайною інтуїцією, відданий службі для мистецтва, — не переборщимо, коли скажемо, що ціле життя його було одною великою жертвою для того мистецтва, яке він так понад усе кохав — творить він в історії сучасного українського мистецтва надзвичайну появу. Він стає джерелом мистецького виховання не тільки для своїх найближчих учнів, не тільки для свого найближчого оточення, але і для цілого громадянства. Він уміє збагатити мистецьку культуру і піднести її рівень. Не теоретичними трактатами, не засобами освіти, а власне тим безпосереднім діланням своїх творів. І коли нині в вже гурток людей у краю, що розуміє варту мистецтва і дорожить його цінностями, коли витворився смак і зросли мистецькі вимоги — то все це так чи інакше є заслугою Олекси Новаківського. Наслідком незвичайно виробленої мистецької інтуїції мистець охочий овиди, про які і не смілось тим, що так залюбки відкидають йому якісь браки. Мав погляд на найважливіші мистецькі питання і проблеми. Пригадує собі дискусію над впливою Павлиї-я „Живий Данте“, веде у автором цих рядків з мистцем ще пару тижнів тому. Із розмови Новаківського пробивалося захоплення і глибоке розуміння духа літературних мистецьких творів; то саме можна сказати про чистоту мистецьких проблем, в осуді яких проявляв бистроту та глибокий аналітичний зміст.

Але найбільш промовляє за величністю його таланту факт, що ніхто так добре не засвоював собі духа часу як Новаківський. Жив він життям відірваним від великих мистецьких центрів, а всеж відчував усі духові та мистецькі зміни. Пригадує собі часто, що вертаючись із-за кордону, я не міг виїти з подиву, як інтуїційно мистець переходив всі стадії еволюції сучасного мистецтва. Тільки мистці великого формату можуть спромогтись на щось подібного. І власне у зв'язку з тим хочу звернути увагу на останню фазу його творчості, яка кидася мені в очі при пильному його мистецькому індивідуальності: ілучи за

новими проблєсами релігійної думки в мистецтві Новаківський звернувся до проблем релігійного мистецтва. І тут відчув незвичайно глибоко потреби часу. З розмов, які велися на ту тему між мистцем і автором цих рядків можна було відчутися цей новий підхід у мистця, який далекий був від усякої поверховності і з якого зродилася концепція святоюрської Мадонни. Разом з тим зачепився мистець старичною візантійською традицією у нас — розуміється не в антикваріальнім розумінні того слова, але в змислі перетворення старої традиції в творчій процесі його мистецької індивідуальності.

І власне цей найновіший етап творчості — один із шляхів його всестороннього таланту — перервала немилосердна смерть...

Але смерть перервала тільки його фізичне існування. Бо Новаківський живе у своїм безсмертнім ділі далі. Це, що він створив серед незвичайно тяжких особистих відносин, це все перетривав віки: як жива сила ділає в тих, що відчували мистецьку творчість, піднеслисть шляхетність, чесність та вірність всіх мистецьких починів артиста. Тим саме він є великий. Він перший — в новітніх часах — причинився більш як хто-другий до поширення і поглиблення культу мистецтва серед нашого громадянства. І тому українське громадянство має всі дані бути гордим з мистця, якого не посоромилась би жадна інша нація. Але разом з тим виростають обов'язки. Обов'язки береження дорогоцінної спадщини і оточування її великим пієтизмом, на який заслуго-чували її величчя, що Новаківський. На вухі люди тої величчя, що Новаківський, як на славу віщо не треба собі так заслужити, як на славу великих людей. Щоби вони творили окрасу громадянства, на це воно само мусить собі заслуговувати: глибоким пієтизмом, яким окружає пам'ять великих людей; так тільки сплатить воно свій довг супроти величчя духа.

І так з чужини впавав я своїм обов'язком передати цих пару скромних рядків замість грудки землі на спільну могилу великого мистця та кляну голову перед його величчя Тілом.

Відень 30. серпня.

З польської преси.

Політика „Польск-ого Радія“.

„Бюлетень Польско-Український“ з 1-го ц. м. приносить більшу статтю п. я. „Невикористаний чинник зближення“. Тим чинником є радіо, точніше — „Польске Радіо“. Редакція (автор) звертає увагу, що в останньому часі більшість акцій „Польского Радія“ перейшла в руки держави і тому уряд матиме тепер більший вплив на програму політику цієї установи. З алая нових керівників „П. Р.“ автор статті міркує, що вони в більшій мірі будуть брати під увагу ідеологічні напрями, згідно з ідеями докільного Маршала, — шимми словами, у більшій мірі будуть займатись більше актуальними життєвими проблемами сучасної Польщі і реферувати їх у дусі ідеології Маршала. Пригадує слушну увагу Митрополита Шептицького, що польське громадянство дуже мало знає про українців і українське життя та вказує на „П. Р.“ як ту установу, яка в даній ділянці страшенно занедбує свою місію систематично і правильно інформувати польських слухачів про українську проблему в Україні. Таким робом автор підкреслює, що залежить йому у даному випадку не на українських авдіціях для українців, а для поляків. Його увага на цю тему дуже значуща:

„Досі якось так складалось, що „Польске Радіо“ стилізовано проминало мовчанкою все, що торкалося українського життя в Польщі і за кордоном. Обмежувалося до трансмітування одного або двох виступів українського хору на рік і трансмітовано раз поранок з варшавської філгармонії, присвячений українській музиці (здається, що забули заповісти, що це музика українська, хоч не забувають цього при музиці російській або шведській).

Очевидно, можна не признавати факту існування українців і давати перед радіоболонками, що українців у Польщі нема, але сумніємось у доцільність такої тактики. Не можна чейже заперечити, що в кожній ділянці культурного життя українці можуть похвалитися значним дорібком, а яким варто їм похвалитися. Реалізуючи гасло зближення між народами при допомозі хвилі етеру, „Польске Радіо“ вераз частіше має авдіціями, присвяченими напр. Іспанії або Бразилії. Це добра думка, але годилося би також сказати і про тих, які живуть у безпосередньому з нами сусідстві, на території спільної держави.

Маємо чейже численних представників наукового світа, численних професорів-зпоміж поляків і українців у самій Варшаві, які знаменито знають українське життя, маємо представників українського артистичного і літературного світа, в українські твори непересічної вартості, але все те знаходилося досі якось

поза сферою зацікавлення польської радіофонії. Так складалося, що українські співаки співали перед мікрофоном пісні польських композиторів або „литвінські романи“ у москвинській мові, омиваючи українські музичні твори (хіба не з власної ініціативи?)

Про сучасну українську поезію радіослухачі могли довідатися тільки з двох коротких авдіцій зі Львова (про несутасну поезію ввагалі нічого не чути).

Назавгал, життя українського елементу у Польщі і тим більше цілість української проблеми не для пересічного польського громадянина надалі „terra incognita“. Громадянин, якому сьогодні чи завтра прийдеться стрінувшись з українськими справами чи то з привиду свого уряду чи на терені суспільної або господарської праці, зацікавлений під цим оглядом на поталу інформаторів, що свідомо або невідомо працюють „ад майором Росії гальоріям“. Найвищий час направити помилку і взяти ту справу у відповідну систему“.

До повніших слушних уваг слід пригадати, що українська преса, зокрема безліч разів „Діло“, незалежно від безпосередніх заходів музичних і літературних кол, підкреслювала, що політика „Польского Радія“ повинна брати під увагу український елемент під трьома оглядами: 1) давати українські авдіції, призначені для українських радіоболонків, 2) авдіції з українською тематикою, при використуванні українських і

польських фонових сил. — для польських слухачів, — головни інформаційного характеру, і 3) загальних програмів.

На превеликий жаль, досі політика „Польского Радія“, зокрема львівської радіостанції, ніяк не йшла по лінії, що „українців нема“, — по лінії повного легновання українського болонства, якого навіть неоднократно провокували авдіціями авдіціями („русскі“ хори з піснями „Пора за Русь“!), аж дійшло до того, що на останній гр. кат. Великдень українські слухачі не мали навіть своєї Служби Божої! Ми звертали увагу на поведінку керівників львівського авдіції „Польского Радія“, які навіть своїх власних обітниць не дотримували. Правдою є також те, що бували випадки, коли українським артистичним силам львівська радіостанція ставила обов'язкову вимогу не виконувати творів з української тематики! Правдою є теж, що перед мікрофоном різних висильних радіостанцій „Польского Радія“ вічно продістався всяка мірота і програми засмічені творами і виконавцями нижче пересічного мистецького чи літературного рівня; правдою є, що маємо там до діла з усією „екзотикою“ та „метафізикою“, — зате нема української тематики, українських прелегантів, українського живого слова, української літератури, музики, пісні, відбиттів про сторінки української історії, про українську етнографію, фольклор, нові змисли і осяги в сучасному мистецтві, музиці і т. д. і т. д. Все це можливо, що складають програми „Польского Радія“ не цікавить, до якого того вони ставляться неохоче і — вороже. Те одначасно чуємо декламації про „культурну співпрацю“!

Маєток села постійно зменшується.

Цікаві числа про зменшування маєтку села внаслідок господарської скрути оголосив виділ економіки дрібних господарств (від 2—50 га) у Польщі. Господарська скрута обнизила вартість активного капіталу помішеного в землі, меліораціях, будівлях, інвентарі і т. п. й одночасно збільшила вартість пасивного капіталу себто різних векселів і ґрунтових довгів селян. Різниця між обома цими капіталами себто між вартістю землі, будинків і т. д. та довгами, які обтяжують цю землю, будинки і т. д. дає чистий маєток. Це постійне зменшування маєтку села від 1928 р. найкраще зясовують нижче подані числа, які оголосив виділ економіки дрібних господарств. І так у 1928 р. маєток 1 га сягає 3.591 зол.; в 1929 р. — 3.569 зол.; в 1930 р. — 3.349 зол.; в 1931 р. — 2.781 зол.; в 1932 р. — 2.101 зол. і в 1933 р. 1.728 зол. Іншими словами, якщо маєток селянина з 1928 р. означимо числом 100, то в 1933 р. його маєток з 1 га зменшився на 48,1 проц. себто майже на половину. І хоч не маємо чисел за роки 1934 і 1935 можемо сміло сказати, що

в обох цих роках не тільки не було ніякої зміни на краще, але навпаки: маєток ще сильно змалів.

ЗРІСТ ВАРТОСТИ КАПІТАЛУ ПО БАНКАХ.

Хоч селянин у цих роках тяжко працював на своїх вузьких нивках-грядках, сіяв і орав, проте втратив більшу половину свого маєтку внаслідок господарської скрути. Саме в тому часі зростає неспівмірно вартість капіталу, помішеного у банках. Зріст вартості капіталу по банках найкраще ілюструє ось-такій примір. Власник 100 зол., які зложив на щадничу книжечку до поштової шадниці 1. січня 1928 р., матиме 31. грудня 1933 р. уже 143.63 зол. Єдина причина цього власника зводилась до того, що він за шість років не підймав з поштової шадниці відсотків від своїх 100 зол. Цей примір зясовує найкраще розхиллення ножиць між спадком вартості селянського маєтку і капіталу помішеного в банках, яке замикається числом 95.53.

КОГО ПРИГНІЧУЄ ЗРІСТ ВАРТОСТИ ГРОШІ?

Ось так повстав господарський парадокс. Селянин продукуючи тратить маєток; капіталіст без праці тягне нові користи. Селянин не може позичити грошей, бо за високі відсотки лягають на нього непомірним тягарем. До того позичка зменшує його маєток, бо селянини мусить покрити теж кошти капіталізації.

ВІДСОТКИ ВІД МАЄТКУ СЕЛЯН І КАПІТАЛІВ

В 1931 р. відсоткова стопа у Поштовій Шадниці сягала 7%, в 1932 р. — 6.3%. Якщо приймемо опроцентування чистого майна селян в 1931/32 на 6%, побачимо, що селянини страждає на 1 га — 147.43 зол. В 1933 р. відсоткова стопа у Поштовій Шадниці сягає 4.9%. Приймаючи опроцентування чистого маєтку селянина на 5% — втрата дійде до 76.07% на га. Якщо приймемо, що в 1932/33 чистий маєток селян опроцентований на 1% річно — то і так страждає на 1 га сягає 1.43 зол. Іншими словами кожен капітал у Поштовій Шадниці приносить власнику від 6.3% у 1932 р. і 4.9% у 1933 р., то капітал поміщений у землі в тому саме часі не приносить ніякого доходу.

Тому то завелике розхиллення ножиць між обнижкою вартості селянського маєтку і капіталу помішеного у банках є небезпечне і під господарським і суспільним оглядом, бо надає непомірним тягарем велетенську більшість населення. До того всі користи з такої конюнктури черпає розмірно невелика частина людей.

Єдиним виходом з цього грізного положення булоб звести користи капіталу помішеного в банках до рівня користей капіталу, помішеного в землі. В кожному випадку розляка цього грізного положення мусить прийти і то з користю для селянства, бо селянство опиниться на березі пропасти.

Король і нарід плачуть гіркими сльозами за королевою.

ПОДРОБИЦІ З ПОХОРОНУ БЕЛЬГІЙСЬКОЇ КОРОЛЕВИ.

БРЮСЕЛЬ, 4. 3. ПАТ. У вівторок перед палатою короля на вулицях Брюсселя панував великий рух. Цілу ніч населення столиці майже ні на хвилину не заснуло. На вулицях увесь час продавали квіти, які населення складало перед брамою палати. З провінції приїхало стільки людей, що на похорон короля Альберта. Перед палатою йшли останні приготування до похорону, бо шойно пізним вечором у понеділок припинили доступ людям до домовини королеви. Від раннього ранку у вівторок перед палатою почалися сходити численні делегації.

Безпосередньо перед похороном король з почотом пішов до каплиці в королівськім замку, де лежало тіло королеви Астриди і прийняв князів та надзвичайних амбасадорів.

В год. 10.15 перед полуднем розляглися 33 гарматні вистріли, стали лавонити лавони і з королівської палати вийшов похоронний похід. На переді йшла ескадрона жандармерії, за нею йшли оркестри сповиті чорною крепою, йшла ескадра кінноти, батарея гармат зпід Ізер, яка брала участь підчас світової війни і делегації військових організацій. Перед домовиною йшло дуже багато священників під проводом примаса Бельгії Ван Роя.

Домовина королеви з магоневого дерева не мала ніяких прикрас. Домовину прикривали державні прапори, сповиті чорною крепою. Над головою лежала велика корона. Двацятькілька років тому похоронним возом, на яким несли домовину з королевою Астридою, відвезли королеву Генрику і короля Леопольда II. Зараз за

домовиною йшов зрезигнований і прибитий горем король Леопольд III., праворуч короля батько королеви Астриди кня. Карло шведський, ліворуч — брат короля гр. Фляндрії. Король не міг опанувати свого горя і з очей вавесь час спливали сльози. За королем йшов італійський наслідник престолоа кня. Умберт, кня. Йорку, шведський і данський наслідник престолоа, архикня. Отто і ближча родина, легат папи і надзвичайні амбасадори. Між закордонними місіями був надзвичайний амбасадор Польщі марш. Рачкевич.

Матір королеви Астриди кня. Інгеборга і мати короля Леопольда III. йшли до катедри самоходом, бо згідно з місцевим звичаєм жінки не йдуть за домовиною.

По жадібнім богослуженні у брюссельській катедрі король Леопольд III. рішив йти пішки за домовиною зупереч постановам, які обов'язують на дворі короля. Згідно з цими постановами всі достойники повинні йти до Лякен, де є гробниця королівської родини, каретами або самоходами. Шойно по 2 км. дороги королівська карета завезла короля до Лякен, де були вже члени королівської родини та інші достойники.

При складанні домовини до підземелля ділялись драматичні сцени. Король і присутні плакали гіркими сльозами. Домовину королеви Астриди помістили недалеко гробниці Леопольда I, основника бельгійської династії, між криптами Альберта I. і гр. Фляндрії.

ОСОБОВИЙ СКЛАД ВОЄВІДСЬКИХ ВИБОРЧИХ КОЛЕГІЙ ДО СЕНАТУ.

Оголошено такі числові дані про особовий склад воєвiдських виборчих колегій до сенату, які в жовтні 15. вересня ц. р. виберуть 64 сенаторів і їх заступників. На 2.577 делегатів до виборчих колегій є 2.508 поляків, 38 українців, 17 жидів і 14 білорусів. У тернопільському воєвідстві на 101 делегатів є 84 поляків, шістьох українців і двох жидів. У львівському воєвідстві на 235 делегатів є 242 поляків, 9 українців і трьох жидів. У краківському воєвідстві на 213 делегатів є 211 поляків і двох українців.

ІТАЛІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ПЕРЕПШЛИ КОРДОН АБІСІНІЇ.

ЛОНДОН, 4. 9. ПАТ. Райтер повідомляє з Аддіс Абеби: Війська з племен Дінакіє, які наплавляють в околиці міста Іредава заперечують, що італійські війська перепшли кордон Абіссинії.

АБІСІНІЯ ЗВЕРТАЄТЬСЯ ЗА ПІДДЕРЖКОЮ ДО В. БРИТАНІЇ.

ЛОНДОН, 4. 9. ПАТ. На засіданні Т-ва „Ніль“ прийнято одностайно резолюцію, в якій між іншим говориться: Абіссинія визнає В. Британію, щоб підтримати її і допомогла вдержати непорушність договорів та її власну незалежність.

Під час голосування над резолюцією представник Єгипту заявив, що Італія веде в Єгипті дуже гостру пропаганду проти В. Британії. Єгипет має деякі труднощі у взаєминах з В. Британією. Однак з цього не виходить, що Єгипет вище цінить приязнь Італії ніж В. Британії.

На засіданні були присутні численні представники дипломатичного корпусу і високі британські комісари Полуднево-Африканської Унії, Родезії і Нової Фундландії.

ПРИСПІШЕНА МОБІЛІЗАЦІЯ В АБІСІНІЇ.

ЛОНДОН, 4. 9. ПАТ. Райтер повідомляє з Аддіс Абеби: В останніх днях Абіссинія прискіпує мобілізацію і війське приготування. Великий придворний шамбелян виїжджає завтра до Гарар, де обійме команду над 10-тисячним корпусом. Європа й Америка дістають багато замовлень на війсьну матерію. Директор абіссинського департаменту для закупів перебуває тепер у Німеччині. Швайцарська артилерійська фабрика дістала замовлення на 30.000 фунтів стерлінгів, у Злучених Державах замовлення сягають 50 тисяч доларів. Абіссинія закупила 40 американських скорострілів Гочкіса. Газові маски, землетрусові далековиди і телескопи замовила Абіссинія в Голландії.

При зіпсутім шлунку, розладі травлення ласмаку з устак, болі у висках, горячі запорі стільця, блювоти або розвільненні вже одна шклянка природної гіркої води Franciszka-Józefa ділає певно, скоро й додатно. 1-1

НАГЛИЙ ПОВОРОТ З ВІДПУСТКИ.

ПАРИЖ, 4. 9. ПАТ. Британський міністер скарбу Невіль Чемберлен, який перебував у Франції, швидко перервав відпустку і відїхав до Лондону, де візьме участь у засіданні кабінету. Чемберлен відмовився дати якінебудь пояснення.

БРИТАЙСЬКІ КАПІТАЛИ НЕ БЕРУТЬ УЧАСТІ В НАФТОВІМ КОНЦЕРНІ.

ЛОНДОН, 4. 9. ПАТ. Британське міністерство закордонних справ дістає звіт британського посла з Аддіс Абеби Сірей Варгона, що британські капітали не заангажовані в концесії, яку відносав абіссинський уряд.

СТРАШНЕ ЗНИЩЕННЯ ВІД БУРЕВІЯ НА ФЛОРІДІ.

100 осіб убитих. — Тисячі осіб без даху над головою.

ЛОНДОН, 4. 9. ПАТ. Всі телеграфічні і телефонічні зв'язки зі західною Флоридою перервані. Залишені шляхи і дороги ушкоджені. З великою силою лютував буревій над містом Тампа, яке має 50 тисяч мешканців. У Бока Гранде швидкість вітру доходила до 100 миль на годину. Шкоти дуже великі. На островах Флориди Кайс, які спершу вивістив буревій, мешкає кількадесят тисяч людей. На допомогу населенню вихади кораблі.

З Міями на Флориді повідомляють, що буревій знищив цілий ряд сіл. Розпівали 100 убитих. Побойються за долю кількох тисяч осіб у глибині краю, де комунікація перервана. Пять кораблів приготували до рятувальної акції і залота кораблі „Дікс“, як тільки море „спокоїться“. Корабелі не провають небезпечна, що він зараз потоне.

МІСЬКІ ТЕАТРИ У ЛЬВОВІ В ЧЕТВЕР 5. ВЕРЕСІ.

Нині у Великім Театрі в год. 8-ий веч.

по незвичайних успіхах у Криїні.

Чолова обсада в пописових ролях.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ПАЦІЄНТІВ у моїм заведенні вул. Сикстуська 17 в сезоні літнім від 9—1 і від 3—6.30. В неділю і свята за попереднім оголошенням. НАСС. 261 4-4

— До української шкільної Молоді та її Родичів — з нагоди початку шкільного року! Шкільні книжки, шкільне й канцелярське приладдя купуйте у Книгарні „Рідної Школи“, Львів, вул. Сикстуська 20, бо там дешево, товар добрий, а ввесь заробок їде на цілі „Рідної Школи“. Не пропустіть ніякої нагоди, щоб допомогти нашій „Рідній Школі“! Замовлення зпоза Львова полагатимемо точно й відворотно. 264 3-3

— Конц. косметичні курси і курси лічного масажу Добрянської-Рогатини, Львів, Кохановського 15 а. Викладачі лікарі спеціалісти. Вписи розпочалися. Інтернат заповнений. 1—10

— Отсим повідомляємо П. Т. Громадянство, що ф-ма „Кераміка“ під моєю управою, при вул. Галицькій 5 (а подвір'ю) виставила українські сервіси, проекту арт. Дядилюка на Східних Торгах, в павільйоні „Штука“ у відділі фабрики порцеляни „Імелюв“. Прошу звернути ласкаво увагу на ці сервіси. Ал. Онисько. 265 3—3

— 3 Українського Лікарського Товариства. В п'ятницю 5. IX. в год. 19 відбудеться у домі Товариства при вул. Підвалля 7, І. реферат д-ра Т. Бурачківського: Нові приписи лікарської деонтології. 295

— Фальшиві поголоски. За поголосками у варшавських колах занотовано в пресі, нібито воєвідства тернопільське і ставиславське мають бути скасовані і прилучені до львівського воєвідства, якого шефом мав би стати колишній соймовий маршалок Світальський. Агенцію „Всхд“ інформують з міродатних кол. що ці поголоски не мають ніяких основ. Так само стверджують рішучо, що нема ніяких основ інформувати, неначе на становищі львівського воєводи мала прийти якась зміна.

— Де наші продавці? На Спаса був празник у Преображенській церкві при Краківській вулиці у Львові. Довкола церкви були столики з полотняними дашками, а продавали там самі чужинці. Одні продавали різні медаліки з польськими написами, хрестики і фігурки святих Франциска, другі продавали цукорки і різні макаїги, інші свиставки, трубки і т. п., ще інші яблука і грушки. Всіх продавців було кільканадцять. З українців не було ніодного продавця. А лесь колись оголошувалися наші інваліди, що будуть продавати на празничних і відпустових місцях різні девоціоналії. Є теж наша „Фортуна“ у Львові, вона могла легко поставити і свій столик. Є книгарня „Рідної Школи“ або „Прогіт“, вони могли мати свій столик і продавати молитовники і всякі книжечки. Є й наші продавці овочів і вони могли також продавати грушки та яблука до свячення. А тимчасом навіть ніхто про це не подумав. І тут у самім Львові, де ми є жині, під нашими церквами виманчують гроші зайді і продють чужі вироби, а наші безробітні голодують. Чому це так? Було досить лише наших жебраків і калік. На празник Успенія П. Д. М. під Волоською церквою при Руській вулиці було те саме. І те саме діється по всіх наших відпустах поза Львовом. Але щоб і в самому Львові нас чужинці заступали, а чужі прогультували, чуючи під церквою польську мову і бачучи польські річі, допитувались, а деж є українці? — це скандал. — М. М.

— П'яте з черги відзначення „Українського Філателіста“. Редакція віденського місячника „Український Філателіст“ повідомляє, що на недавній виставі під наголовком „Острона“ заорі призначено їй бронзову медаль. Це вже 5-е з черги відзначення „Українського Філателіста“ на великих філателістичних виставах бронзовою медаллю. Перше дістав „У. Ф.“ відзначення на виставах у Віні (1926), Найтімайн (1927), Берліні (1930) та знову у Віні (1933).

— Страйк пекарських робітників у Львові вибух у вівторок попод. Наслідком інтвенції інспекторату праці мала відбутися конференція, на якій делегати пекарських робітників рішили виступити з конкретним домаганням нової збірної умови. Пекарські майстри, що від самого початку ставляться негативно до тих домагань, не явилися, повідомляючи інспекторату праці, що вважають попередню збірку умови важною і не

„Мій коханий дурнику“

комедія Нертца і Маєра

Прелюдована проблема.

Знаменита забавна.

Чолова обсада в пописових ролях.

бажають собі вдаватися з робітниками в переговори. У відповідь на це робітниками проголошено в год. 15.30 загальний страйк, а якому бере участь коло 1.500 осіб.

— Як адресувати до Львова. Щоби поштою писати, адресовані до мешканців побільшого Львова, доходили правильно та без опізань, треба на адресі побіч слова Львів подивити такий рядковий номер відданого уряду, а саме: 1) Львів 1 доручує на терені середмістя, 2) Львів 14 (Кривичі), 3) Львів 15 (Богданівка), 4) Львів 20 (Клепарів), 5) Львів 21 (Кульпарків), 6) Львів 22 (Сигнівка), 7) Львів 23 (Замарстинів), 8) Львів 24 (Знесіння), 9) Львів 25 (Левандівка). Таке адресування поспомогло тим важніше, що поштою ради поза ч. 1 лежать на терені громад прилучених до Львова, де часто назви вулиць є такі самі, як назви вулиць самого м. Львова.

— За українську захоронку в Криїні. Польські „матечки“ будують вже в Криїні свою захоронку недалеко цвинтаря. Насувається гадка, чому не будують наші СС. Службовці української захоронки (прещі цілу Криїнію заселяють українці від віків, а в школі зі 7 відділами на селі нема навіть одного латинишки), коли і площа є гарна в самому центрі Криїні і грошей яких 20.000 зол. лежить в купелеві заведенні. Вправді площа і гроші парохіяльні, але і захоронка та ціла камениця буде також парохіяльна. За якісь церковні гроші побудувати величаву віллу в Жегестові на Лопаті і там є СС Службинці. А тут в Криїні треба би вже будувати, бо і площу могло би купелеве заведення роздобути, а й ті покладні гроші можуть колись „здевалюватися“, тощо. — М. М.

— Фільварки на ліцитації. Дирекція Т-ва Кредитового Земського у Львові оголосила знову ліцитації земельних маєтків у Сх. Галичині. На ліцитаційну продаж виставлені маєтки: Негіт пов. Калуш, власність К. Чарковського; Золотий Потік пов. Бучач, вл. В. Чайковського; Поляна пов. Броди, вл. Бохенських; Чехи, Опішні, Моноширок і Огладів пов. Броди, вл. Стан. Краєвського; Костельники пов. Бучач, вл. Целяні Штайн; Білобожниця Стара і Семківці пов. Чортків, вл. Охонького; Путятичі і Губешани пов. Городок Яг., вл. гр. Яблоновського; Татів пов. Ярослав, вл. Мицельських; Тарношні, пов. Рава Руська, вл. Т. Гулимка; Семківці пов. Підгайці, вл. З. Літницького; Гори Доловаці пов. Сокаль; Владківка пов. Тернопіль, вл. Блещкого; Делеві пов. Станиславів, вл. Цивіських; Ставки пов. Скалат, вл. Уейської; Колодзьки пов. Заліщики, вл. Делія Скалі; Городок пов. Заліщики, вл. гр. Борковського; Чинки пов. Золочів, вл. Уейської. Ліцитації відбудуться перед нотарем Т. Навроцьким у Львові від кінця вересня ц. р.

— Шибениця в Чорткові. Сьогодні в 5 год рено на подвір'ї в'язниці в Чорткові кат Браун повісив Архипа Борчука і Дмитра Лопашенка, засуджених на смерть за збивство трьох осіб і Мельниці. Президент Мосюцький не скористав з права ласки.

— Трагедія родини Зарембів. До стоматолога д-р Опіньського при па. Бернардинській у Львові доставлено вчора з Кульпаркова Єлисавету Зарембу, жінку архітекта, якого дошку вбила в Бруховичах Горгонова. Зарембу лежали вісім літ у заведенні для умово недужих а що вона від довгого часу поводитися зовсім нормально, дозволено їй поїхати до лікарні задля операції шокі. З нею приїхала доглядка, сильна жінка, що не відступала від ніякого кроку. Коли лікар відійшов від крісла, що стояло біля відчиненого вікна, щоб взяти зі шафи потрібний інструмент, Заремба зірлася нагло з крісла і заки доглядка змусила її зловити вискоцила з другого поверху стілець на вулицю. Несчастна згинула на місці, розторочивши собі череп. Доглядка, потрапивши самотубством пацієнтки, що находилася під її опікою, дістала нервового нападу і кульпарківське заведення мусіло вислати до неї свою службу.

— Не приймають до війська російських емігрантів. До французької армії оголошувалося в останніх часах багато осіб, що не мають устаткованого громадянства. Головний контингент тих кандидатів складався переважно з російських емігрантів, що з політичних причин мусіли покинути свою батьківщину. Французьке міністерство військових справ не хотіло цих

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає.

Театри.

Великий Миський Театр.
Четвер, 5. IX год. 8 веч. „Мій похвалний дуринку“.
Пятниця, 6. IX год. 8 веч. „Авантюра в раю“.
Театр Різнобардностей.
Четвер, 5. IX год. 8 веч. „Познавська оперетка „Країна успіху““.
Пятниця, 6. IX год. 8 веч. „Познавська оперетка „Країна успіху““

Кіна.

АДРІА: „Син Конг-Конга“ „Лопи на тигра“.
АПОЛЬО: „Револуція в царстві вальс-та“.
АТЛАНТИК: „Авдентіа в Імлю“.
ВАНДА: „Велика книжка Олександра“ ревія „Божок полудневого моря“.
ГРАЖИНА: „Сестра Марта в шлюбі“.
КАСІНО: „30.000 літ у Сінг-Сінг“.
КОЛІСЕН: Нечиніе.
КОПЕРНИК: „Мала несія“ (з Франціско Галь).
МАРУСЕНЬКА: „Мала несія“ (з Франціско Галь).
МІРАЖ: „Гарна як світ“.
МУЗА: „Добра порожка“.
ПАКС: Нечиніе.
ПАЛАС: „Мрійливий уста“ (з Ед. Бергер).
ПАН: „Мальована ласона“ (Грета Гарбо).
РАЙ: „Нежарі“, „Париж у вогні“ (зв. серії разом).
СВІТ: „Світ свіється“.
СОНІЕ: „Король піванів“, „Яриарок сохання“.
СТИЛЕВЕ: „Чорна перла“, ревія: „Те, що найцікавіше“.
УТІХА: „Местини прерії“ та ревія.
ХІМЕРА: „Бабуна“ (фільм з життя мурині плев. Банту).

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Закордонне радіо.

Четвер, 5. вересня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 19.10 Концерт, 17.30 Солісти (Стерелі сопр., Нон барит.), 22.10 Муз. вечорини, спів. Братислава (298,5) 18.30 Пісні й арії, 19.25 Танці й пісні. Прага (470,2) 16.30 Салон. квартет, 20.20 Балет. музика. Париж (1648) 12.15 Камер. музика, 16.50 „Ля фес Анс“ ком. Дестуша, 20.30 Концерт. Агльона (531) 19.20 Ірландська музика, 20.00 Вок. інстр. концерт, 21.00 Ірландські пісні. Білгород (437,3) 13.15 Нар. пісні, 16.00 Сп. респіталь. Берлін (356,7) 14.15 Легка музика, 16.30 Пісні, 19.20 Соната на форт. на 4 руки Н. Баха, 20.10 Танк. пробочники нового сезону. Гайльсберг (291) 13.35 Естонська музика й пісні. Кенігсхустергаузен (1571) 20.50 Симф. концерт, 22.30 Нічна музика. Мінхен (405,4) 16.10 „Лютія й бас“, 20.10 Танк. музика. Будапешт (250,3) 17.45 Відьончеза, 20.05 Концерт, 22.00 Циг. музика. Міліно (221,2) 11.30 Популярна музика, 13.05 Квінтет, 20.40 Вітська орк. Рим (420,8) 17.05 Вок-інстр. концерт, 20.10 „Манон Леско“ оп. Пуччіні.

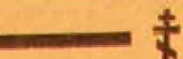
Пятниця, 6. вересня 1935.

Відень (506,8) 12.00, 13.10 Концерт, 14.00 Спів (Гім тенор), 17.05 Пісні австр. композиторів (Странелі сопр.), 18.25 „Вальсери“ оп. Р. Вагнера-Кошиці (219,1) 17.25 Співські нар. пісні. Прага (470,2) 17.00 Відьончеза, 18.40 Форт. респіталь, 19.25 Відьончеза до престолов — пісні, 20.10 Серенада е-дур Сула, 20.45 Оп. арії. Париж (1648) 12.15 Симф. муз., 20.45 Пісні, 22.50 Танк. музика. Білгород (437,3) 13.30 Гімни й патр. пісні, 23.00 Нар. пісні. Люблін (369,3) 22.15 Пісні сезони. Берлін (356,7) 18.00 Концерт. Кенігсхустергаузен (1571) 15.15 Літи співають, 16.00 Концерт, 19.00 Легка музика. Кельн (445,9) 21.00 Муз. мандрівка по світі. Мінхен (405,4) 16.10 Солісти (Муз. сп.), 21.00 Фант. симфонія Вердіо-на, 22.30 Окет оп. 116 Шуберта. Будапешт (250,3) 13.30 Циг. муз., 20.15 Скрипка. Міліно (221,2) 11.30 Популярна музика, 22.20 Солісти. Рим (420,8) 13.05 Легка музика, 20.40 Концерт.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ
Переклад із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0,96 зол., з почт. пересилкою 1,20 зол.

За уповій думі
бл. п. Д-ра Ярослава
Кулачковського
першого директора „Дністра“
направляється

Поминальне Богослуження

в суботу дня 7. вересня п. р. в год. 8-й рано в Церкві Успенія Пресв. Богородиці при вул. Руській, на яке запрошує

Дирекція „Дністра“.

Львівське радіо.

Четвер, 5. вересня 1935.

6.30 Ранішня ауд., 6.34, 6.34 Руханка, 6.30 Музика в гр. пл.; у перерві ок. 7.20 Ран. денник, 7.55 Трохи інформації, 8.00 Ауд. для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.15 Концерт салон. музики, 13.00 Салон. музика в гр. пл., 13.25 Хвилина для жінок, 13.30 Легка й танк. музика, 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Музика, 16.00 Для мол. дітей: Прогулянка, 16.15 Дрібні скр. твори, 16.45 Вес. Польща співає, 17.00 Польський соціалізм на еміграції, 17.15 Концерт орк., 17.50 Світ кристалів, 18.00 Відьончеза, 18.30 Один день на Ст. Торгах, 18.40 Турист. інформатор, 18.45 Популярна музика в гр. пл., 19.00 Із фільм. книжки закладень, 19.20 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.40 Актуальна гутірка, 20.00 Легка музика, 20.45 Веч. денник, 20.55 Із суч. Польщі, 21.00 Театр Ужви: „Відвідини“ А. Рибінького, 21.35 Пісні (Корвін-Шиниановська), 22.00 Танк. музика, рефрени, пісеньки.

Пятниця, 6. вересня 1935.

6.30 Ранішня ауд., 7.55 Трохи інформації, 8.00, 12.15 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудн. денник, 12.40 Камер. музика, 13.25 Хвилина для жінок, 13.30 З ринку праці, 13.35 Легкі пісеньки в гр. пл., 15.15 Біржа, 15.25 Експорт, 15.30 Старі пісеньки, 16.00 Гутірка для хорів, 17.15 Концерт орк., 16.45 Для дітей: Вересень на небі й землі, 17.00 Репортаж із вистави в Брюсселі, 17.15 Хвилина поезії, 17.20 Гайди: Квартет оп. 1. ч. 3, 17.50 Спорт. поради, 18.00 Мішаний хор, 18.30 Програмова скрипка, 18.40 Спорт. гутірка, 18.45 Пісні про кохання (Рогатинер сопран), 19.00 Із доповідних жартів, 19.30 Реклам. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Акт. монолог, 20.00 Легка музика, спів, 21.00 Веч. денник, 21.10 З давньої та суч. Польщі, 21.15 23.05 Симф. концерт, 22.30 Концерт мал. оркестри.

БІРЖА.

ГРОШ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.24—5.27 зол.

Нім. марка 1:60—1:68, фр. франки 34:85—35:00, шв. франки 172:50—173:00, фунти стерлінги 26:15—26:30, австр. шілінги 99:50—102, чеські корони 20:50—21:50, рум. лей 28:50—29:50, ліри 38:50—41:00. Золото: Долари 9:03:50—9:06, Франки фр. 34:40—34:80, Дунаїти 82:00—82:75, Корони 36:20—36:80, Рублі 4:60—4:70. 1 гр. зол. 5:924.

Срібло: Корони австр. 0:34, Рублі 1:50, Фльорени 0:85, 1 гр. ср. 0:07—0:08.

Премії.

Доларівки 52:50—54:00, Інвестиційні 106:00—108:00, Будівельні 41:25—43:00.

Заставні листи.

4 1/2 проц. дол. Т. К. З. 43:50—45:00, 5 проц. дол. Б. Г. 53:00—54:50, 4 проц. Зол. Б. Г. 41:50—43:00, 4 1/2 проц. Зол. Б. Г. 44:50—46:00, 4 1/2 проц. Ком. Б. Кр. 50:50—52:00, 4 проц. Б. Г. К. 61:00—64:00, 4 1/2 проц. Б. Г. К. 62:00—65:00, 4 проц. позичка м. Львова 46:00—47:50.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 4-го вересня п. р. кооперативам платити за:

1 кг. масла десерового блякового без опакуння 2:30 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз опакуння 2:34:50
1 кг. масла дес. експорт. враз з експортним опакунням дає зачет по 2:50
1 л. молока 0:13
1 л. сметани 0:60
1 л. яєць 3:00—3:10

Пастеризоване молоко з доставкою до дому у Львові 1 літра 24 сот.

Ціни на масло, молоко, сметану і яєць не змінюються.

Тендерний на масло, молоко, сметану і яєць вдержана.

Працюй
Богатій
Збирай

POWSZECZNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE S.A.

Львів, Варшава, Бельсько, Цешин, Прогойч, Гдиня, Краків, Перемишль, Станіславів, Тарнів.

Трускавець - Живець

Природні купелі солянкові сірчані, боровинкові, інгаляторія — Славна Нафтуса — дешевий осінній сезон вересень-жовтень.

„ЦЕНТРОВОЦ“

Гуртівна продаж овочів закордонних і краєвих

Львів, Генся 3.

Телеф. 106-10, 106-11

Маслосоюз повідомляє, що від 4. IX. п. р. платити своїм доставцям за 1 кг живої ваги птяти, льоко подвіря птахомасарні „М. С.“ у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Курята від 80 днів за 1 кг. 0:80 зол.

Мол. однор. кури 1. кл. 0:90

Птицю приймає в кількості визначеного приділу для кожного свого доставця.

ОПОВІСТКИ.

Ферійна Комісія Т-ва Укр. Ст. Мед. і Фарм. „Медична Громада“ подає до відома, що динжурний Ферійної Комісії урядує щодня від год. 9:30—10:30 в локалі Т-ва при вул. Чарнецького 26, II. брама, двері ч. 8. За Виділ: М. Кузьмович, секретар Т-ва. 291 1-2

Д-р Омелян І. Кеня з Яновичів Лебедовичі аложили 60 зол. на: „Річну Школу“, У. К. Т. О. Д. І. та „Прогресу“ замість повідомлень про своє винчання. 292

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФУТРА виконує дешево й солідно **Евген Гонимович**, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 26-90

„ТЕ-КА“ Львів, Руська 16, I. виконує найелегантніші мужські одяги, загортки, футра і студентські однострої. 271 4-30

Фортепіани, піаніно, продажа, наєм, купно, Марешський, Львів, Баторого 7. 245 4-13

Шкільні годинники гарантовані найдешевше поручає **Вандер, Шайнохи 1.** 229 2-2

Золоті та срібні вироби, перстенці, шлюбні обручки тощо, продає дешево славновісна католицька фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, Марійська пл. 5. Полагодує всіяні напрямки. 82

Фортепіани короткі, крижкові, знамениті, як нові, відомих фабрик дешево продає і виповічає **Ганак, Підсудського 21**, перший поверх. 6/28 4-5

Золото, срібло купує **Домбровський-Розважеський**, Львів, Академічна 2 (готель Жоржа). 246 4-8

Апліканта прийму на безплатну практику. **Д-р Когут, Богородчани.** 364 3-3

Хто хоче аберегти здоров'я від заразливих недуг, нехай принесе піра перестити до фірми „Рігаторі“. Також продаємо пух, піра. Львів, Городецька 67. 250 4-6

Поній винайму. **Кадецька 4. П.** 280 5-3

Шкільні книжки продає найдешевше **Антикварія Гельцар**, Львів, Трибунальська 8. Заоволення в провінції полагодуємо відворотні. 284 2-3

я ошадности складає в Пошехному Банку Зв'язковому на вкладкові книжечки іменні або на предявника, які безоглядно забезпечують та й ку вкладу. Видає платні на кожне домагання або за виповідженням у централі у відділах. Опроцентовані від 5% до 6 1/2% річно.

Мешкання уряджує найкращі меблями найдешевше **Бріх і Грінер**, Львів, Трибунальська 16. 291 1-4

ОГОЛОШЕННЯ.

Золото, срібло, бреланти, годинники поручає дешево

Вл. Бушек Львів, Академічна 4 тел. 218-49, власні робітні. 191 4

Золото, золоті зуби, срібло купує платити найкращі ціни **Фірма ШТАЙНБАХ**, Баторія 28. Содісна дешевна направа годинників. 274 3-18

Свій до свого!
Панчохи і скарпитки

КУПУЄМО ВСІ В КРАМНИЦІ „Українського Народнього Мистецтва“ 290 Львів, Костюшка 1. 1-3

Новозаложена Гуртівна Паперу

„ПЛАСКОПА“

Львів, ШПИТАЛЬНА 8 Тел. 224-11 поручає всілякі папери — канцелярські, друкарські і школі.

У побільшенім локалі поручає **наймодніші**

найвибагливіші

платі, комплети і сукні, костюми

„LADY“

АКЕРІ ВАЛЛЯХ

Львів, ЛЕГОНІВ 9. 293 Тел. 240-54

Фабрика папірняних виробів

„ГЛЬОБУС“

Львів,

вул. Жовківська 61. 287 Тел. 230-40

АЛЬФОНС ДОДЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французької мови М. Рудницького. — Ціна 1—2 зол., з почт. пересилкою 1:30 зол.